

STA OP, EET!

Mediatie over 1 Kon. 19 : 5 (slot)

'En hij leide zich neder, en sliep onder een jeneverboom; en ziet, toen roerde hem een engel aan, en zeide tot hem: Sta op, eet;

Elia was een eind weg. In allerlei opzicht. Hij was gevlucht voor Izebel, toen deze hem een bode zond, dat hij op de andere dag gedood zou worden. Hij bevindt zich nu onder een jeneverboom in de woestijn. Hij was voor zijn gevoel ook heel ver van God, Die hij niet begreep. Naar zijn mening was alle inspanning rondom de Karmel vergeefs geweest. Izebel bleef, die zij was en bleef zitten, waar zij zat. Achab kwam weer in haar greep en het volk zou grotendeels weer de weg van de afgoden gaan. Dit betekent, dat de reformatie van Israël mislukt was en dat God er niets tegen deed. Elia twistte met God.

In deze grote inzinking begeert hij alleen maar te sterven. Hij zegt: 'Het is genoeg. Neem nu, Heere, mijn leven, want ik ben niet sterker dan mijn vaderen.' Hebt u nooit een mens horen zeggen: 'Ik wou, dat ik maar dood was?' Verschrikkelijk! Want dat wordt tot *mensen* gezegd. Maar Elia zegt het tot *God*! Hij geeft zijn leven niet in de handen van mensen en neemt het nog minder zelf in de hand, maar hij legt het in de handen van God! Daaruit blijkt, dat hij een kind van God is.

'Ik ben gewoon in bange dagen mijn benauwdheid U te klagen'. Is dat ook uw gang? Zie de grote liefde van God. Hij kan het Zich veroorloven door Zijn Kerk niet begrepen te worden. Hij kan het Zich veroorloven, dat wie al niet aanmerkingen maakt op Zijn doen en laten. Wat Hij Zich echter *niet* veroorlooft is, dat Hij ooit Zijn Kerk in de steek laat! Juist in deze diepe levenscrisis zendt Hij een engel vol vertroosting naar Elia. Na een diepe en gezonde slaap, moet hij een- en andermaal opstaan en eten. God heeft nog werk voor hem. Maar wat het voornaamste is: God denkt aan hem!

Dat kan Hij op allerlei wijze laten merken: In de eerste plaats door Zijn stem, krachtig door de Heilige Geest, te doen horen in de prediking. Dan raakt het Woord ons. Dan wordt in de verslagenheid en soms wanhoop gehoord de eedzwering van God: 'Zo waarachtig als Ik leef, Ik heb geen lust in de dood van de zondaar, maar daarin, dat hij zich begeert en leeft'. Verder door ons in onze zonde, nood te laten zien de bereidheid en de gewilligheid van Christus om ons zalig te maken. Of door u te doen ondervinden wat Paulus ondervond: God, Die de nederigen troost, heeft mij getroost door de komst van Titus. Of door u psalmen te geven in de nacht: 'De Heere is bij mij, ik zal niet vrezē'. Waarom? Omdat Christus zozeer in onze zonde, nood en wanhoop is ingegaan dat Hij altijd nog lager ligt dan wij ook in de dieptepunten van ons leven. Daar ontdekken wij Hem, beladen met onze vloek en ellende. Hoor de nodiging: 'Sta op, eet, want de weg zou voor u te veel zijn!'

Zoetermeer oktober 1971,

Ds. G. Boer.